

та война; сраженіята на Одиссея и неговата мъдростъ бѣхъ въздигнати доро до небето. Първата отъ нимфитѣ, която са наричаше Левкотоя присъедини звуковетѣ на своята лира на сладостнитѣ гласове на сичкитѣ други.

Когато Телемахъ чу бащиното си име, сълзитѣ които потекохъ по странитѣ му придадохъ новъ блѣсъкъ на неговата хубостъ. Но щомъ Калипса съгледа че той не можаше да ѣде и че бѣше обладанъ отъ жалостъ, тя направи знакъ на нимфитѣ. Тосъчасъ тѣ запѣхъ сраженіето на Центавритѣ (а) съ Лапидитѣ (б) и слѣзванъето на Орфея въ адъ за да изведе отъ него Евридика (в).

Като са свърши ѣденъето, богынята зе Телемаха, и му заговори тѣй: „Вый виждате, сыне на великаго Одиссея, съ какво благоволеніе вы приемамъ. Азъ съмъ безсмъртна: ни единъ смъртенъ не може да стѣпи на този островъ безъ да бѣде наказанъ за своята дързостъ; и вашето коработрошеніе даже не бы вы отървало отъ моя гнѣвъ, ако отъ друга страна азъ вы не обичяхъ. — Вашитѣ бяща имѧ същото благополучіе както вый: но, увы! той не умѣ да са ползова отъ него. Азъ го пазихъ много време въ този островъ: отъ него зависяше да живѣе въ него заедно съ мене въ едно състояніе безсмъртно; но слѣпната страсть да са върне въ своето бѣдно отечество го накара да отхвърли сичкитѣ тѣзи преимущества. Вый видите сичко което той изгуби за Итака; азъ си отмъстихъ чрезъ бурята; неговѣтъ корабъ, слѣдъ като бѣ станжлъ и грало на вѣтроветѣ, потънж въ волнитѣ. Въсползуйте са отъ единъ толкози жалостенъ примѣръ. Подиръ неговото коработрошеніе, вый немате вече що да са надѣйте, нито за да го видите пакъ, нито за да

(а) Центавритѣ бѣхъ наполовинѣ конѣе и наполовинѣ человекы.

(б) Народъ въ Тессалія.

(в) Евридика, супруга на Орфея, умрѣ охапана отъ змія; Орфея съ лирата си умилостиви Плутова да му дозволи да слѣзе въ Адъ да я земе, но не сподучи, защото забрави, отъ безмърна любовь къмъ нея, станжлото условіе да са не обрне да види лицето ѣ докато не са покачи на земята.